

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجُهُمْ

هدیه‌های آسمان

تعلیم و تربیت اسلامی

دوم دبستان



وزارت آموزش و پرورش
سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی



نام کتاب :	هدیه‌های آسمان (تعلیم و تربیت اسلامی) - دوم دبستان - ۱۲۰۲۱
پدیدآورنده :	سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی
مدیریت برنامه‌ریزی درسی و تأثیف :	دفتر تألیف کتاب‌های درسی عمومی و متوسطه نظری
شناسه افزوده برنامه‌ریزی و تأثیف :	مرتضی دانشمند، عبدالکریم صالحی، سید سجاد طباطبائی نژاد، محمود متولی آرانی و مسلم ناصری (اعضای گروه تألیف)
مدیریت آماده‌سازی هنری :	اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی
شناسه افزوده آماده‌سازی :	احمدرضا امینی (مدیر امور فنی و چاپ) - مجید ذاکری یونسی (مدیر هنری و طراح جلد) - حسین وهابی (طراح گرافیک و صفحه‌آرا) - شیوا ضیایی، گلناز ثروتیان، مهدیه صفایی‌نیا، صبا صفا، سحر خراسانی، عاطفه ملکی جو، پریسا ملکی و طاهر شعبانی (تصویرگران) - فرهاد سلیمانی، حمیدرضا هاشمی (عکاس) - فاطمه باقری مهر، حسین چراغی، سیف‌الله بیک محمد دلیوند، فاطمه پژشکی و ناهید خیام باشی (امور آماده‌سازی)
نشانی سازمان :	تهران : خیابان ابرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)
تلفن :	۰۲۶۶، ۸۸۳۱۱۶۱ - ۰۹۲۶، ۰۹۲۳۰ - ۰۵۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹
ناشر :	شرکت افست : تهران - کیلومتر ۴ جاده‌ی آبعلی، پلاک ۸، تلفن : ۰۹۳۳۷۷۳۳۹ - ۰۹۳۰
چاپخانه :	شرکت افست «سهماهی عام» (www.offset.ir)
سال انتشار و نوبت چاپ :	۱۴۰۰ - چاپ دهم

برای دریافت فایل pdf کتاب‌های درسی به پایگاه کتاب‌های درسی به نشانی www.chap.sch.ir
و برای خرید کتاب‌های درسی به سامانه فروش و توزیع مواد آموزشی به نشانی www.irtextbook.ir یا
www.irtextbook.com مراجعه نمایید.

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب متعلق به سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش است و
هرگونه استفاده از کتاب و اجزای آن به صورت چاپی و الکترونیکی و ارائه در پایگاه‌های مجازی، نمایش، اقتباس، تلحیص، تبدیل،
ترجمه، عکس‌برداری، نقاشی، تهیه فیلم و تکثیر به هر شکل و نوع بدون کسب مجوز از این سازمان منوع است و متخلفان تحت
پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

ISBN 978-964-05-2030-7 ۹۷۸-۹۶۴-۰۵-۲۰۳۰-۷





کودکان دبستانی عزیزان من هستند.

امام خمینی (قُدَّسَ سِرَّهُ)





همکار گرامی، معلم عزیز

سلام علیکم؛ خداوند مهریان را شاکریم که بر اساس برنامه‌ی درسی ملی، تحول بزرگی در نظام آموزش و پرورش کشور در حال وقوع است. در راستای اهداف این برنامه، تغییرات لازم در کتاب تعلیم و تربیت دینی دوم ابتدایی با عنوان «هدیه‌های آسمان» صورت گرفت. امیدواریم با آموزش مناسب کتاب حاضر، شاهد شکوفایی هر چه بیشتر استعدادها و پرورش انگیزه‌ها و رفتارهای دینی دانشآموزان می‌باشیم.

برای پیشبرد بهتر فرایند یاددهی - یادگیری، توجه شما را به نکات ذیل جلب می‌کنیم:

۱- برای تدریس کتاب، مراجعه به کتاب راهنمای معلم لازم است. بخشی از محتوای آموزشی در کتاب راهنمای معلم قرار داده شده است و بدون مراجعه به آن فرایند آموزش تکمیل نخواهد شد. به عنوان نمونه برخی اشعار تنها در کتاب راهنمای معلم آمده است.

۲- با توجه به این که تصاویر نقش مهمی در تثییت اهداف درس دارند، لازم است همکاران محترم در راستای آموزش مفاهیم دروس، از شیوه‌ی تصویرخوانی نیز استفاده نمایند.

۳- تدریس برخی دروس می‌تواند به صورت پیمانه‌ای صورت گیرد. یعنی با توجه به مناسبت‌های گوناگون و یا احساس نیاز معلم، می‌توان برخی دروس را خارج از ترتیب موجود تدریس نمود.

۴- ارزشیابی درس هدیه‌های آسمان به صورت توصیفی است. جهت اطلاع بیشتر در مورد شیوه و ابزارهای آن به کتاب راهنمای معلم پایه‌ی دوم مراجعه نمایید.

۵- جهت آشنایی شما همکاران، حوزه‌ی موضوعی هریک از دروس در صفحه‌ی فهرست، به وسیله‌ی رنگ‌ها مجزا شده است:

● خداشناسی ● پیامبری ● امامت ● آداب و اخلاق اسلامی ● احکام ● مراسم اسلامی

۶- هر درس اجزایی دارد که به صورت خلاصه به آن‌ها اشاره می‌شود. تفصیل مطالب در کتاب راهنمای معلم آمده است:

عنوان درس: عنوان به صورت مستقیم یا غیر مستقیم، گویای چکیده و محتوای اصلی درس است و با ایجاد حس کنجکاوی در دانشآموزان، در جهت انگیزش آن‌ها به موضوع درس به کار می‌آید.



متن درس: شامل بخش عمدہ‌ای از مفاهیم و اهداف اصلی درس می‌باشد.

بدانیم: این بخش در راستای تقویت و تکمیل مفاهیم اصلی درس، در برخی دروس قرار داده شده است. لازم به ذکر است که محتوای این بخش جزء درس بوده و در فرایند آموزش نقش قابل توجهی ایفا می‌کند. علاوه بر سه بخش فوق که ارائه کننده‌ی مفاهیم درس هستند، فعالیت‌های متنوعی متناسب با هر درس طراحی شده است که با مشارکت دانشآموزان انجام می‌شود:

فکر می‌کنم: این بخش جمع‌بندی و خلاصه‌ی درس به ویژه در حیطه‌ی شناختی از زبان دانشآموز است که لازم است دانشآموزان مشارکت لازم و مؤثری در آن داشته باشند. ضرورتی بر انجام کتبی این بخش نیست و انجام شفاهی آن از سوی دانشآموز کفایت می‌کند.

دوست دارم: این بخش به دنبال تقویت اهداف حیطه‌ی عاطفی بوده و دانشآموزان را به انجام فعالیتی عملی تشویق می‌کند. در حقیقت دانشآموزان در این بخش به آنچه در پیش فکر کرده‌اند و فهمیده‌اند، ابراز علاقه می‌کنند. در این مرحله نیز لزومی بر انجام کتبی فعالیت نیست و می‌تواند به صورت شفاهی صورت گیرد.

گفت و گو کنیم: در این بخش دانشآموزان با هدایت و نظارت آموزگاران به سؤالات مطرح شده پاسخ می‌دهند و با جمع‌بندی آموزگار، مفاهیم درس تثبیت می‌شوند.

امین و مینا: بخشی که یک خواهر و برادر محتوای درس را به زبانی دیگر بیان می‌کنند و دانشآموزان با پاسخ‌های متفاوت خود در کلاس، مطالب آن‌ها را تکمیل می‌کنند. این کار در جهت بسط و گسترش مفاهیم درس است.

بگرد و پیدا کن: در این بخش با انجام یک فعالیت عینی و ملموس، دقّت دانشآموزان تقویت می‌شود.

بین و بگو: این بخش نقش تمرینی در جهت تثبیت مفاهیم درس داشته و موجب تعمیق یادگیری می‌شود.

با هم بخوانیم: شامل شعری در موضوع درس است که توسط دانشآموزان هم‌خوانی می‌شود. تعدادی از اشعار هم در راهنمای معلم آمده است.



بازی و نمایش: محتوای برخی دروس به صورت نمایش در کلاس اجرا می‌شود. جهت جذابیت بیشتر فعالیت، آموزگاران می‌توانند امکانات لازم برای نمایش را در کلاس تدارک نمایند. این بخش با قرار دادن دانشآموزان در موقعیتی فرضی، اهداف درس را تثبیت می‌نماید.

یک کار خوب: انجام این فعالیت نیز وسیله‌ای برای تثبیت اهداف درس است.

تمرین کنیم: این بخش در درس‌های احکام قرار داده شده است و لازم است برای تک تک دانشآموزان در مدرسه انجام شود. می‌توان از اولیای دانشآموزان خواست تا محتوای درس را در خانه نیز با فرزندان خود تمرین کنند. انتظار می‌رود همه‌ی دانشآموزان در بخش‌های گوناگون درس مشارکت داشته باشند و اگر دانشآموزی در بخشی نتوانست فعالیت و مشارکت مؤثری داشته باشد، در بخش دیگر به او توجه شود.

همراه با خانواده: این قسمت با هدف بسط یادگیری و تقویت نگرش دانشآموز به مفاهیم دینی در میان اعضای خانواده، برای بروز رفتار دینی وی قرار داده شده است.

توجه به حیطه‌ی عاطفی دانشآموزان در کنار حیطه‌ی دانشی از اهمیت بسزایی برخوردار است؛ فعالیت‌هایی با عنوان «دوست دارم»، «بین و بگو»، «باهم بخوانیم» و «بازی و نمایش» عمده‌ای با این هدف در کتاب گنجانده شده است. انتظار می‌رود والدین گرامی، همراهی لازم را جهت انجام این بخش از فعالیت‌ها با دانشآموز مبذول نمایند. پایگاه اینترنتی گروه حکمت و معارف اسلامی با قرار دادن اخبار، بخشنامه‌ها، محتوای کمک آموزشی، کتاب‌های راهنمای معلم و ... در خدمت شما آموزگاران گرامی است: hm-dept.talif.sch.ir

همچنین می‌توانید با نصب برنامه QR-Code خوان روی تلفن همراه و اسکن این تصویر، مستقیماً به محتوای کمک آموزشی و راهنمای تدریس این کتاب در پایگاه اینترنتی گروه حکمت و معارف اسلامی، دسترسی پیدا کنید.



گروه حکمت و معارف اسلامی
دفتر تألیف کتاب‌های درسی عمومی و متوسطه نظری

دوست خوبم، سلام

اکنون که به کلاس دوم آمده‌ای، برایت هدیه‌ای دارم! یک کتاب زیبا،
هدیه‌های آسمان.

امیدوارم این هدیه را از من قبول کنی و در نگهداری آن کوشای بشی.
خوب می‌دانم که دانش آموز زرنگ و باهوشی هستی.

کتابت رادوست داری، نوشته‌هایش را خوب می‌خوانی و درس‌هایش را
خوب یاد می‌گیری.

دوست دارم همیشه لبخند بزنی و شاد باشی.
خدا نگه دارت.



فهرست

درس اول ۱۰ هدیه‌های خدا



درس دوم ۱۴ پرندگان چه می‌گویند؟



درس سوم ۱۸ خاطره‌ی ماه



درس چهارم ۲۲ مهربان‌تر از مادر



درس پنجم ۲۶ می‌خواهم وضو بگیرم



درس ششم ۳۲ پیامبران خدا



درس هفتم ۳۶ مهمان کوچک



درس هشتم ۴۰ جشن میلاد



درس نهم ۴۴ اهل بیت پیامبر



درس دهم ۴۸ خانواده‌ی مهربان



درس یازدهم نماز بخوانیم ۵۲



درس دوازدهم پدر مهربان ۵۸



درس سیزدهم بهترین دوست ۶۲



درس چهاردهم دعای باران ۶۶



درس پانزدهم بچه ها سلام! ۷۲



درس شانزدهم طبیعت زیبا ۷۶



درس هفدهم وقت نماز ۸۰



درس هجدهم راه خوش بختی ۸۴



درس نوزدهم جشن بزرگ ۸۸



درس بیستم در کنار سفره ۹۲



هدیه‌های مُخدا

همه‌ی بچه‌ها خوش حال بودند و کتاب‌های درسی جدید را
ورق می‌زدند.

زهره و صبا کنار هم نشسته بودند و عکس‌های کتاب را به هم
نشان می‌دادند.

خانم معلم از در وارد شد و با لبخند گفت: بچه‌ها سلام!
همه به احترام او ایستادند و یک صدا گفتند: سلام!
خانم معلم سخشن را با نام خدا آغاز کرد و گفت:



بچه‌ها امسال کتاب جدیدی داریم به نام «هدیه‌های آسمان».
ریحانه گفت: چه اسم قشنگی! من هدیه گرفتن را خیلی دوست دارم!
معلم لبخندی زد و گفت:
بچه‌ها فکر می‌کنید چه کسی بیشترین هدیه را به شما داده است?
هر کس چیزی گفت.
فاطمه گفت: پدر و مادر!
معلم ادامه داد: پدر و مادر را چه کسی به شما هدیه داده است?
مریم گفت: خدای مهربان!
معلم گفت: همان خدایی که ما را خیلی دوست دارد و نعمت‌های زیادی به ما
داده است، مانند خورشید، باران، میوه‌ها و ...
بچه‌ها چند لحظه چشم‌هایتان را بیندید ...
حالا چشم‌هایتان را باز کنید. خداوند به ما چشم داده تا بتوانیم همه جا را ببینیم
و نقاشی‌های زیبا بکشیم.
به ما دست داده تا ...



فکر می کنم



اگر خورشید نبود ...

بگرد و پیدا کن



هدیه های زیبای خدا را در این عکس پیدا کن و برای دوستانت بگو.



بازی و نمایش



با دوستان خود نمایشی را اجرا کنید که نشان دهد اگر یک روز آب خانه یا مدرسه
قطع شود، چه مشکلاتی پیدا می کنیم؟

با هم بخوانیم



خدای شاپرک‌ها

ستاره، آسمان، مهتاب از توست
خدای شاپرک‌های قشنگی
در آن نقاشی دریا کشیدی
به مرغان جوجه‌های ناز دادی
خدای سبزه‌زار و جویباری
تو هم بخشنده‌ای، هم مهربانی

خدایا! آفتاب و آب از توست
خدای غنچه‌های رنگ‌رنگی
تو دشت بی‌کران را آفریدی
به گنجشکان پر پرواز دادی
خدای باغ و باران و بهاری
خداوند زمین و آسمانی

حمید هنرجو



دوست دارم



این کودک زیبا خواهر من است.
نام او هدیه است.

مادرم می‌گوید: «خدای مهربان این هدیه را
به ما داده است.»

دوست دارم خدا را شکر کنم و به او بگویم:
«ای خدای مهربان!.....»



پرندگان چه می گویند؟



غروب یک روز بهاری است. گنجشک‌ها بر روی درختان جیک‌جیک می‌کنند.

ساجده از پنجره‌ی اتاق نگاهی به آسمان می‌کند و می‌گوید: مادر، چرا گنجشک‌ها
جیک‌جیک می‌کنند؟ آن‌ها چه می‌گویند؟

مادر گفت: دخترم، همان‌طور که ما حرف می‌زنیم، گنجشک‌ها هم حرف می‌زنند.
فکر می‌کنم آن‌ها با این کار از خدا تشکّر می‌کنند.

ساجده گفت: آن‌ها به خدا چه می‌گویند؟

مادر گفت: شاید می‌گویند:

خدایا تو به ما یاد دادی چگونه پرواز کنیم.

چگونه لانه بسازیم و کجا دنبال دانه بگردیم.

خدایا از تو به خاطر این همه مهربانی تشکّر می‌کنیم.

ساجده گفت: پرندگان چه حرف‌های خوبی به خدا می‌زنند. من هم می‌خواهم با
خدا حرف بزنم و از او تشکّر کنم.

در این هنگام صدای اذان از مسجد بلند می‌شود. مادر وضو می‌گیرد و به نماز
می‌ایستد.

ساجده با خود می‌گوید:





فکر می کنم



ساجده با خود چه گفت؟

دوست دارم



وقتی پدر و مادرم نماز می خوانند،

گفت و گو کنیم



با درس خواندن، از کدام نعمت‌های خدا می‌توان تشکّر کرد؟

خدا یا از روزی که به دنیا آمد هام، از تو هدیه‌های زیادی گرفته‌ام.

خدا یا تو به من



با هم بخوانیم



آواز گنجشک



وقت سحر بود
گنجشک نازی
بر روی شاخه
می کرد بازی
جیک جیک گنجشک
شنیدنی بود
پر زدن او
چه دیدنی بود
نzdیک رفتم
پرسیدم از او
چرا با جیک جیک
می پری هر سو
گنجشک زیبا
با خنده گفتا
من می گزارم
شکر خدا را
آواز گنجشک
عبادت اوست
پرواز گنجشک
اطاعت اوست

سیداحمد زرهانی

محاطه‌ی ماه



شب از نیمه گذشته بود. ماه از بالا نگاه می‌کرد. خانه‌ای روشن و نورانی دید.

در خانه، مادر و پسری بیدار بودند.
مادر دست به سوی آسمان بلند کرده بود و زیر نور ماه دعا می‌کرد.

پسر دعاهای مادر را می‌شنید و آهسته آمین می‌گفت.
– خدایا بیماران را شفا بد!
– خدایا به نیازمندان کمک کن!

– خدایا همه را به راه درست راهنمایی کن!
پسر پرسید: مادر! چرا برای خودت دعا نمی‌کنی؟!
مادر دستی بر سر فرزند خود کشید و گفت: عزیزم!
اوّل برای دیگران دعا می‌کنیم و بعد برای خود!
آن شب دختر پیامبر، حضرت فاطمه، برای همسایه‌ها و دوستانش دعا کرد و فرزندش حسن علیه السلام^۲ آمین گفت.

ماه با خود گفت:

چه خانه‌ی زیبایی و چه دعاهای قشنگی!

- ۱- آمین: قبول کن
- ۲- علیه السلام: سلام بر او



فکر می کنم



با دعا کردن برای دیگران

دوست دارم



من هم مانند حضرت فاطمه سلام الله علیها باشم؛ پس

امین و مینا



امین برادر مینا است. آن‌ها دوست دارند کنار مادر بزرگ بنشینند و دعا کنند.

امین: خدایا به من و دوستانم کمک کن تا

مینا: ای خدای بزرگ، کاری کن تا همه‌ی آدمها

امین: خدایا به مادر بزرگم سلامتی بده تا

مینا: ای خدای مهربان، پدر، مادر و معلم را

مادر بزرگ گفت: بچه‌ها! حالا من دعا می‌کنم و شما آمین بگویید.

خدایا! به ما کمک کن کارهای خوب انجام دهیم تا امام زمان از ما راضی باشد و
به رهبر عزیز ما سلامتی بده.

امین و مینا: آمین.

گفت و گو با خدا

خدايا





مهربان‌تر از مادر

از میان درختان سرسبز می‌گذشتم. جیک‌جیک چند جوجه به گوشم رسید.

صدا را دنبال کردم تا به لانه‌ی گنجشک‌ها رسیدم. چه جوجه‌های زیبایی! جوجه‌ها را برداشتمن و به راه افتادم.

صدای جوجه‌ها هر لحظه بیشتر و بیشتر می‌شد. شاید کسی را صدا می‌زدند یا گرسنه بودند.

به آسمان نگاه کردم. دیدم گنجشکی بالای سرم می‌چرخد. گنجشک با شتاب به من نزدیک شد و ناگهان خود را روی جوجه‌ها انداخت. ماجرای عجیبی بود! آن‌ها را گرفتم و با خود آوردم.



پیامبر خدا و یارانش به سخنان مرد مسافر گوش دادند.

پیامبر گفت: جوجه‌ها را روی زمین بگذار.

همه با تعجب نگاه می‌کردند. مادر جوجه‌ها از آن‌ها جدا نمی‌شد! یکی از یاران پیامبر گفت: چه مادر مهربانی!

دیگری گفت: حتی یک لحظه هم از جوجه‌هایش جدا نمی‌شود!

پیامبر گفت: آیا از محبت این مادر تعجب می‌کنید؟

«بدانید، خداوند از این مادر مهربان‌تر است. او بندۀ‌هایش را خیلی دوست دارد.» سپس به مرد گفت: گنجشک‌ها را به لانه بازگردان.

مرد به راه افتاد و در راه به سخن پیامبر و مهربانی خدا فکر می‌کرد.

هُوَ أَرْحَمُ الرّاحِمِينَ

او مهربان‌ترین مهربانان است.

(سوره‌ی یوسف، آیه‌ی ۶۴)



دوست دارم



من هم با پرندگان مهربان باشم. پس

بیین و بگو



با دقّت به این دو تصویر نگاه کن. از آن‌ها چه می‌فهمی؟



بازی و نمایش

داستان درس را به صورت نمایش در کلاس اجرا کنید.

یک کار خوب

در دفتر نقاشی خود دو گل زیبا بکش. در کنار هر گل، جمله‌ای برای تشکر از پدر و مادر بنویس و به آن‌ها هدیه کن.

با هم بخوانیم



به نام خدای بزرگ
که پروانه را آفرید
به روی دو تا بال او
خط و خال زیبا کشید
خدایی که با یاد او
لب غنچه‌ها باز شد
نوک زرد بلبل از او
پر از شعر و آواز شد
خدایی که پرواز را
به گنجشک آموخته
لباسی هم از جنس پر
برای تنش دوخته
ناصر کشاورز

دوست دارم یک نام زیبا برای این شعر با کمک دوستانم انتخاب کنم.





می خواهم وضو پگیرم

صدای مؤذن بلند می شود: الله اکبر ...
هنگام نماز است. می خواهم با خدای مهربان حرف بزنم.
باید خود را آماده کنم.



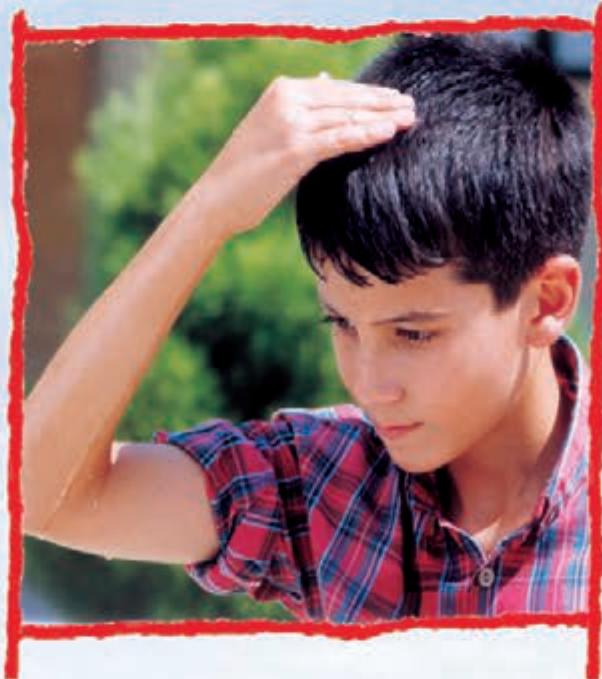
سپس صورتم را از جایی که موی سر
می روید تا چانه می شویم. از بالا به پایین.

اوّل نیت می کنم که برای انجام فرمان
خدا و خشنودی او وضو می گیرم.



بعد دست چپ را مانند دست راست
می‌شویم.

حالا نوبت دست‌های است. اول دست
راست را از آرنج تا سر انگشتان
می‌شویم. از بالا به پایین.



سپس با دستِ تر بر موهای جلوی سرم می‌کشم.

بعد از آن، با دست راست روی پای راست را مسح می‌کنم. یعنی از سر انگشتان تا برآمدگی پا دست می‌کشم.



روی پای چپ را نیز با دست چپ مسح می‌کنم.



مادرم می‌گوید: وقتی وضو می‌گیریم، پاکیزه می‌شویم و خود را برای خواندن نماز آماده می‌کنیم.
من شعر زیبای «وضو» را از او یاد گرفته‌ام.

با هم بخوانیم



با راهنمایی معلم، شعر زیبای وضو را در کلاس با هم بخوانید.

تمرین کنیم

یک بار دیگر وضو گرفتن را با کمک معلم در حیاط مدرسه تمرین می‌کنیم تا آن را خوب یاد بگیریم.

همراه با خانواده

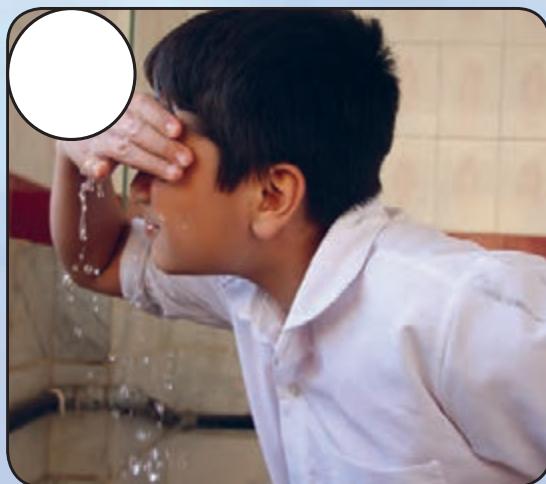


با کمک پدر یا مادر، وضو را در خانه تمرین کنید. سپس یک بار وضو بگیرید و از آن‌ها بخواهید جدول زیر را برای شما کامل کنند.

عملکرد من		مراحل وضو
خوب	خیلی خوب	
	✓	۱- نیت
		۲- شستن صورت
		۳- شستن دست‌ها
		۴- مسح سر
		۵- مسح پاها



امین و مینا می خواهند این شکل ها را به ترتیب شماره گذاری کنند. شما هم به آنها کمک کنید.





بین و بگو



برای چه کارهایی وضو می‌گیریم؟



بهتر است برای

پیامبران مُحدا



خدا

پیامبر

مردم

آقای امیری روی تابلوی کلاس نوشت:

خدا

پیامبر

مردم

و از بچه‌ها خواست با این کلمات جمله بسازند.

معلم جمله‌ها را روی تابلو نوشت و به بچه‌ها گفت:

چه جمله‌های زیبایی نوشتید!

حالا از سعید می‌خواهیم جمله خود را بخواند.

«خدا پیامران را فرستاد تا مردم را راهنمایی کنند.»

معلم پرسید: آن‌ها مردم را به چه چیزی راهنمایی می‌کنند؟
سعید گفت: کارهای درست را به مردم یاد می‌دهند و از آن‌ها می‌خواهند
کارهای زشت را انجام ندهند.

معلم ادامه داد: آفرین بچه‌ها! حالا می‌خواهم با کمک شما، نام بزرگ‌ترین
پیامبران خدا را روی تابلو بنویسم.
این حرف‌های پراکنده را مرتب کنید:

و ح ن حضرت (علیه السلام)

ی ا ر ا ب م ه حضرت (علیه السلام)

س ی و م حضرت (علیه السلام)

ی ی ع س حضرت (علیه السلام)

ح د م م حضرت (صلی الله علیه و آله)

آن گاه گفت: بچه‌ها! البته خدا پیامبران زیادی
فرستاده است.... .



گفت و گو کنیم



به جز نام پیامبرانی که در درس خواندیم، چه پیامبران دیگری می‌شناسید؟
درباره‌ی آن‌ها گفت و گو کنید.

فکر می‌کنم



من هم اگر بخواهم جمله‌ای زیبا درباره‌ی پیامبران بنویسم، می‌نویسم:

.....

بیین و بگو



با دقّت در تصاویر، داستان آن‌ها را برای دوستان خود بیان کنید.





امین و مینا

امین و مینا درس «پیامبران خدا» را به پدر نشان می‌دهند. پدر می‌پرسد: بچه‌ها!
پیامبران مردم را به چه کارهایی دعوت می‌کنند؟

- امین: به انجام دادن کارهای خوب مثل
- مینا: آن‌ها به ما یاد می‌دهند که
- امین: به این که نباید دیگران را
- مینا: مثلًاً این که نباید هنگام بازی با دوستانمان
- پدر گفت: آفرین بچه‌ها! پیامبران آمدند تا حرف‌های خدا را به گوش مردم برسانند و آن‌ها را به خوبی‌ها دعوت کنند.



دوست دارم

به حرف‌های پیامبران خوب خدا گوش کنم تا



مهمان کوچک



ظهر بود.

پیامبر خدا و دوستش بلال در مسجد نشسته بودند و با هم صحبت می‌کردند.

کودکی وارد شد و سلام کرد. پیامبر با مهربانی جواب سلامش را داد.

کودک گفت: من پدر ندارم و با مادر و خواهرم زندگی می‌کنم.

شما را خیلی دوست دارم.

پیامبر لبخندی زد و گفت: چه با ادب حرف می‌زنی!

بعد به بلال گفت: به خانه‌ی ما برو و برای این کودک خوراکی بیاور!

بلال رفت و با یک ظرف کوچک خرما بازگشت.

پیامبر خرمها را شمرد. بیست و یک دانه بودا!

پیامبر دستی بر سر کودک کشید و گفت:

هفت تا برای خودت، هفت تا برای خواهرت و هفت تا هم برای مادرت.

کودک یکی از خرمها را به دهان گذاشت. خیلی شیرین بودا!

از پیامبر تشکر کرد و با خوشحالی به سوی خانه راه افتاد.



فکر می کنم



پیامبر خدا پدر همه‌ی ماست. او همه‌ی بچه‌ها را دوست دارد. مرا هم دوست دارد.

..... او

دوست دارم



من هم مانند پیامبر (صلی اللہ علیہ وآلہ)

امین و مینا



امین و مینا درباره‌ی داستان مهربانی پیامبر (صلی اللہ علیہ وآلہ) با یکدیگر گفت و گو می‌کنند.

امین: من از داستان «مهمان کوچک» یاد گرفتم ..

مینا: من هم ..

امین: پیامبر (صلی اللہ علیہ وآلہ) خیلی مهربان بود که ..

.....

مینا: اگر من به جای آن کودک بودم، ..

خبر! خبر!

وقتی پیامبر خدا
با اسب می آمد از سفر
بچه ها فریاد می زدند:
پدر او مد، خبر، خبر

پرمی زدن به سوی اسب
شبیه چند تا شاپرک
به دور او می چرخیدند
خیلی قشنگ و با نمک

خنده کنان دست می زدند
به پا و زین و موی اسب
شادی کنان داد می زدند:
مار و سوار کن روی اسب

پیامبر عزیز ما
افسار اسب را می کشید
می گفت: حالا یکی یکی
سوار اسب من شوید

یکی سوار می شد عقب
یکی سوار می شد جلو
بچه ها فریاد می زدند:
جانمی جان، برو برو

از این طرف به آن طرف
می چرخیدند تو کوچه ها
پیامبر عزیز ما
شادی می کرد با بچه ها

سید محمد مهاجرانی

مسجد پیامبر در شهر مدینه

جشن میلاد

درس ۸



امروز محمد یک ساله شده است.

خواهرش زهرا او را می بوسد و به یاد سال قبل می افتد. روزی که خدا نوزادی را به آنها هدیه داد.

روز تولّد پیامبر خدا، حضرت محمد بود. برای همین پدر و مادرش نام زیبای محمد را برایش انتخاب کردند.

زهرا خیلی خوش حال است. او می خواهد امشب به همراه مادر و برادرش در جشنی بزرگ شرکت کند.

زهرا و مادرش وارد مسجد می شوند.

بوی گل در حیاط پیچیده است. دیوارها با پارچه‌ها و کاغذهای رنگی تزیین شده‌اند.
مسجد خیلی زیباتر شده است!

زهرا دوستش آمنه را می بیند. به سوی او می رود و روز تولّد پیامبر را به او تبریک می گوید.

در این هنگام صدای اذان بلند می شود.
وقتی مردم نام زیبای پیامبر را می شنوند، همه صلوات می فرستند.



بعد از نماز، برای میلاد پیامبر جشن گرفتند.
همه با شیرینی و شکلات پذیرایی شدیم.
امام جماعت داستان‌های زیبایی از زندگی پیامبر تعریف کرد و بچه‌های مسجد
سرود زیبایی خواندند.

بدانیم:

حضرت محمد (صلی الله علیه و آله) در شهر مکه به دنیا آمد. نام پدرش عبدالله و نام مادرش آمنه بود. بسیار امانت‌دار و درست‌کار بود و به همین دلیل به او «محمد امین» می‌گفتند. ما مسلمانان پیامبرمان را دوست داریم و به او احترام می‌گذاریم. برای زیارت او به شهر مدینه می‌رویم و هر سال، روز تولد پیامبر خدا را جشن می‌گیریم.

دوست دارم



با کمک دوستانم برای میلاد پیامبر (صلی الله علیه و آله) جشن بگیریم.
هر کس پیشنهادی می‌دهد.
من می‌گویم

بازی و نمایش



داستان درس « مهمان کوچک » را در کلاس به صورت نمایش اجرا کنید.

بگرد و پیدا کن



بهار من خوش آمدی!

زمین و آسمان شده
باغ گل محمدی
بهار من! بهار من!
خوش آمدی! خوش آمدی!

پروانه ها پر می زند
دور گل محمدی
بهار من! بهار من!
خوش آمدی! خوش آمدی!

به دستشان گرفته اند
دسته گل محمدی
بهار من! بهار من!
خوش آمدی! خوش آمدی!

فرشته ها گل می ریزند
از آسمان روی زمین
مزده که برپا شده است
جشن محمد امین

به جشن ما آمده اند
فرشته های مهربان
شعر می خوانند رو شاخه ها
پرنده های نغمه خوان

بچه ها مثل شاپرک
شادی کنان پر می زند
با گل خنده روی لب
به جشن ما سر می زند

اھل بیت پیامبر



حسن و حسین به خانه آمدند.

به مادر سلام کردند و گفتند: امروز چه بوی خوشی خانه را پر کرده است. بوی خوش پدر بزرگ می‌آید! مادر جواب سلام آن‌ها را داد و گفت: امروز پدر بزرگ مهمان ماست.

بچه‌ها خیلی خوش حال شدند و به درون اتاق دویدند.

پیامبر خدا هر دو را در آغوش گرفت. او نوه‌هایش را خیلی دوست داشت.

سپس پیامبر عبایش را بر سر خود و نوه‌هایش کشید.

بچه‌ها دستان کوچک خود را دور گردن پیامبر انداختند.

هر کدام آرزویی کردند:

- کاش پدر اینجا بود.

- کاش مادر اینجا بود.

لحظه‌ای بعد، صدایی آشنا شنیدند.

اجازه می‌دهید ما هم در کنار شما باشیم؟

بچه‌ها از دیدن پدر و مادر در کنار پیامبر خیلی خوش حال شدند.

اتاق کوچکی درست شد. پر از صفا و مهربانی!

پیامبر دست به دعا بلند کرد:

خدایا این چهار نفر اهل بیت من هستند.

دوستان آن‌ها دوستان من هستند و دشمنان آن‌ها دشمن من!

خدایا بر آن‌ها درود فرست و بدی‌ها را از آن‌ها دور کن!



فکر می کنم



اهل بیت پیامبر چگونه انسان‌هایی بودند که خدا و پیامبرش، آن‌ها را این‌همه دوست داشتند؟

دوست دارم



من هم مثل بزرگ‌ترها هر وقت می‌خواهم نام اهل بیت پیامبر را به زبان بیاورم، با احترام بگویم: ...

گفت و گو کنیم



از این داستان یاد می‌گیریم که

- ۲

- ۱

- ۴

- ۳

یک کار خوب

ما مسلمانان هر روز در تشهّد نمازمان به پیامبر و اهل بیت او درود می‌فرستیم و می‌گوییم:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ».

حالا این کلمات را کنار هم مرتب کنیم تا معنای آن را یاد بگیریم.

بر محمد

بفرست

خدایا

و اهل بیت او

درود

..... یعنی:

با هم بخوانیم

داور گشتنی

رفت شبی پیش دخترش
با هر دو تا گل پسرش
«حسن جانم، حسین جانم
گشتنی بگیرید بدانم»
روبه روی هم ایستادند
با مهربانی دست دادند
بازو به بازو، سر به سر
گشتنی گرفتند دو پسر
خانه چه غوغاشده بود
غرق تماشا شده بود

پیامبر عزیز ما
حضرت زهرا خانه بود
همانجا گفت به بچه‌ها:
کدامتان قوی ترید؟
مثل دو مرد پهلوان
اول بازی هر دو تا
پنجه به پنجه، دست به دست
روی گلیم ساده‌ای
از بازی قشنگشان
داور مهربانشان



چند روز است مادر از حسن و حسین مراقبت می‌کند.

امام علی و حضرت فاطمه که فرزندانشان را خیلی دوست دارند، برای سلامتی آن‌ها دعا می‌کنند و می‌گویند:

خدایا اگر حال کودکانمان خوب شود، برای تشکر از تو سه روزه می‌گیریم.

خدا کودکان را شفا داد.

چند روز بعد ...

خانواده‌ی امام علی (علیه السلام) روزه هستند.

هنگام افطار سفره‌ای پهنه می‌کنند و غذای ساده‌ای در آن می‌گذارند.

صدای در خانه بلند می‌شود و کسی از پشت در می‌گوید:
فقیری هستم گرسنه. غذایی به من بدهید.

مرد فقیر می‌داند اهل این خانه، خانواده‌ی پیامبر هستند و مانند پیامبر، مهربان و دل‌سوز!

آن‌ها تصمیم گرفتند به او کمک کنند.

مرد فقیر نان‌ها را از دست امام علی (علیه السلام) می‌گیرد و تشکر می‌کند.

روز بعد هنگام افطار ...

یتیمی در می‌زند.

تصمیم دیروز تکرار می‌شود و آن‌ها غذایشان را به او می‌بخشند.

روز سوم ...

صدای در بلند می‌شود ...

- مردی هستم گرسنه. غذایی می‌خواهم.

برای سومین بار خانواده‌ی امام علی غذای خود را به نیازمندان می‌بخشند.



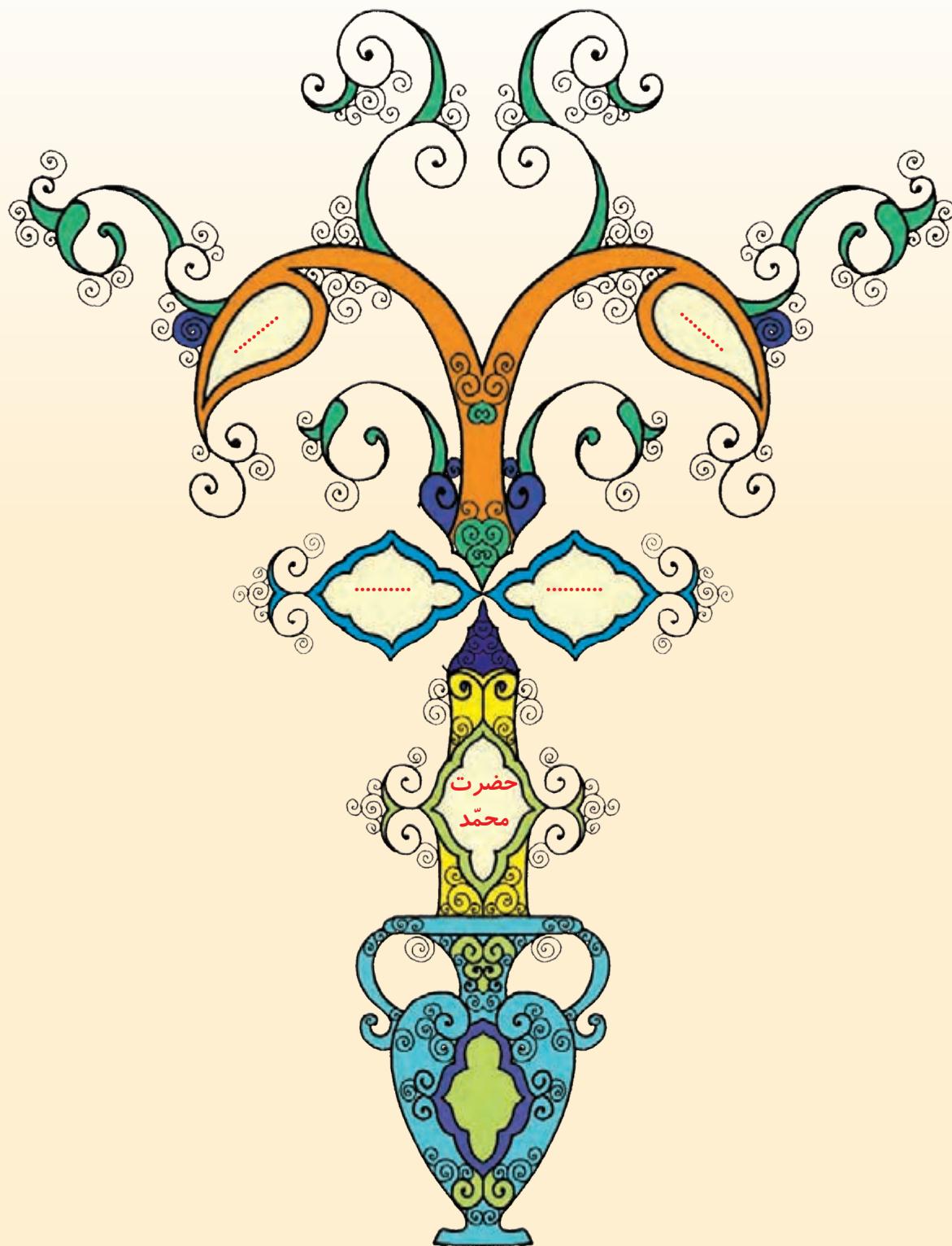
دوست دارم



من هم مانند امام علی (علیه السلام) و خانواده‌اش

کامل کنیم

نام افراد خانواده‌ی پیامبر (صلی الله علیه و آله) را در جاهای مناسب بنویس.



فکر می کنم



وقتی آن مرد فقیر با غذا وارد خانه
..... شد، فرزندانش چه گفتند؟

.....

.....

آن مرد فقیر به فرزندانش چه گفت؟

.....

.....

.....

آن شب وقتی بچه های آن مرد
خوابشان برد، چه خوابی دیدند؟

.....

.....

یک کار خوب

اگر توبه جای آن بچه ها بودی و می خواستی با چند جمله از حضرت علی (علیه السلام)
و خانواده اش تشکر کنی، چه می نوشته‌ی؟

.....

.....

.....

نماز پُخوانیم



چند روزی است زینب با مادرش تمرین می‌کند. او می‌خواهد نماز خواندن را خوب یاد بگیرد.

یک روز مادرش می‌گوید: فکر می‌کنم تا الان یک نماز دو رکعتی را به صورت کامل یاد گرفته‌ای و خودت می‌توانی آن را بخوانی.

واز زینب می‌پرسد: یک نماز دو رکعتی چگونه است؟

زینب خوش حال می‌شود و می‌گوید:

رو به قبله آرام می‌ایستم. نیت می‌کنم نماز صبح را برای انجام فرمان خدا و خشنودی او می‌خوانم.





سوره‌ی حمد را می‌خوانم و پس از آن، سوره‌ای از قرآن مانند سوره‌ی توحید را می‌خوانم.



دست‌ها را تا نزدیک گوش‌ها بالا می‌آورم و می‌گویم: «اللهُ أَكْبَر».



بعد از رکوع می‌ایستم.



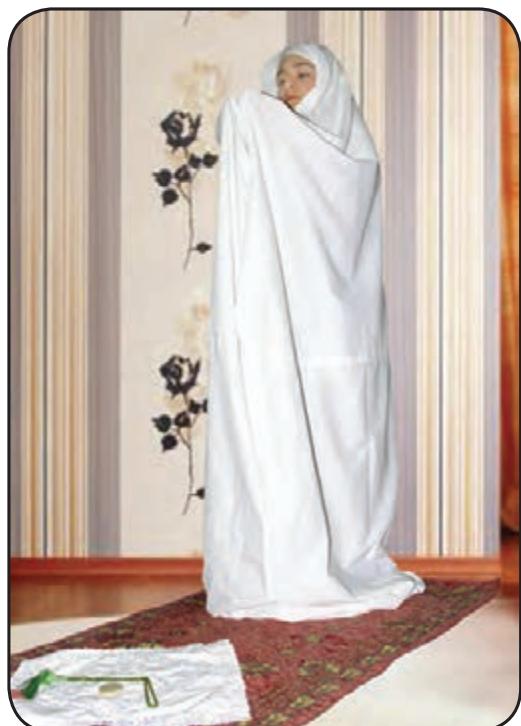
آن‌گاه برای رکوع خم می‌شوم و سه مرتبه می‌گویم: «سُبْحَانَ اللَّهِ»



آن گاه می‌نشینم و دوباره به سجده
می‌روم.
پس از آن می‌نشینم.



سپس به سجده می‌روم و سه مرتبه
می‌گویم: **(سبحان الله)**



سپس دست‌هایم را برای قنوت رو به
آسمان بلند می‌کنم و دعا می‌کنم.



بعد می‌ایستم و رکعت دوم را مانند
رکعت اول با سوره‌ی حمد شروع
می‌کنم.



پس از آن، رکوع و دو سجده را
انجام می‌دهم، مانند رکعت اول.

حالا نوبت تشهید است. یعنی
می‌نشینم و می‌گویم:

«أَشْهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ»

و در پایان سلام می‌دهم. یعنی می‌گوییم:

«السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ»

مادر زینب لبخند می‌زند و می‌گوید: آفرین دخترم! بهترین راه حرف زدن با
خدای مهربان، خواندن نماز است.

با هم بخوانیم



«رفتیم با هم»

من و سمانه	زینب و نرگس
نمازخانه	رفتیم با هم
آمد دبستان	امام مسجد
باروی خندان	رفت توی محراب
الله اکبر	خدا بزرگ است
با او برابر	کسی نباشد
شکر خداوند	الْحَمْدُ لِلّٰهِ
با خویش پیوند	که داده مارا
ما می‌پرستیم	ایٰسَاكَ نَعْبُد
تازنده هستیم	فقط خدارا
چه خوب و زیباست	نماز خواندن
فروغ دلهاست	یاد خداوند

سید احمد زرهانی

تمرین کنیم

خوب است یک نماز دو رکعتی را با
کمک معلم در کلاس یا نمازخانه مدرسه
تمرین کنیم.

خاطره

اوّلین نمازی که خواندم ...



بگرد و پیدا کن



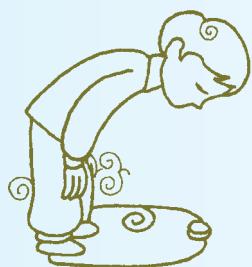
خواندن سوره‌ی حمد

ركوع

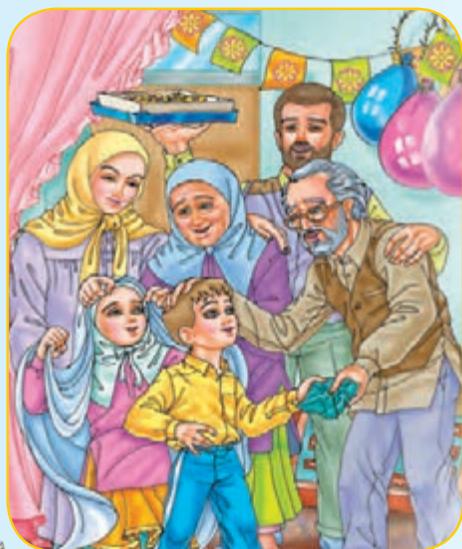
سجده

تشهد

اللهُ أَكْبَر



همراه با خانواده



امشب در خانه‌ی ما جشن کوچکی برپاست.
مادر غذای خوشمزه‌ای درست کرده
و پدر شیرینی خریده است.
من و برادرم مهدی، نماز خواندن را یاد گرفته‌ایم.
این جشن به خاطر من و اوست.
با خودم می‌گوییم ...

پدر مهربان



هوا گرم و آفتابی بود. امام علی (علیه السلام) سبدی به دست گرفت و از خانه خارج شد. مقداری آرد، گوشت و خرما تهیه کرد و در سبد گذاشت. امام از چند کوچه گذشت و به خانه‌ای رسید. چند کودک به همراه مادرشان در آن خانه زندگی می‌کردند. پدر آن‌ها در جنگ شهید شده بود. کودکان با دیدن مهمان خود خوش حال شدند و به طرف او دویدند. امام آرد و گوشت را به مادر داد تا برای بچه‌ها غذا بپزد. آن‌گاه به سوی کودکان رفت. آن‌ها را در آغوش گرفت و با دست خود خرمایی در دهانشان گذاشت. سپس با آن‌ها مشغول بازی شد. صدای خنده و شادی حیاط خانه را پر کرده بود. بچه‌ها از بازی با امام خسته نمی‌شدند. او مانند یک پدر نسبت به آن‌ها مهربان بود و آن‌ها را خیلی دوست می‌داشت. بچه‌ها هیچ‌گاه خاطره‌ی آن روز را فراموش نکردند.

بدانیم

امام اول ما مسلمانان، در روز سیزده ربیع به دنیا آمد. او پسر عمومی پیامبر خدا بود و از کودکی در خانه‌ی پیامبر بزرگ شد. امام علی (علیه السلام) اولین مردی بود که دین اسلام را پذیرفت. او بیشتر اوقات همراه و همنشین پیامبر بود و دستورات اسلام را به خوبی از او یاد گرفت. پیامبر خدا حضرت علی را خیلی دوست می‌داشت و می‌فرمود: علی داناترین مردم است. امام علی با دختر پیامبر ازدواج کرد. خدا به آن‌ها فرزندانی مهربان و شجاع هدیه داد. سرانجام، امیر مؤمنان در مسجد هنگام نماز خواندن، به دست یکی از دشمنان دین خدا به شهادت رسید.



مرد آسمانی

می رود آرام و تنها	نیمه شب‌ها توی کوچه
کیسه‌ای از نان و خرما	می برد مردی به دوشش
می دهد مردی خدایی	با محبت نان و حلوا
کودکی از بی غذایی	تامیرد توی کوفه
می دهد او مهربانی	می برد او غصه‌ها را
مرد پاک و آسمانی	با یتیمان هم‌غذا شد
دسته دسته نان گندم	با تبسم می دهد او
توی دل‌ها، پیش مردم	یا علی هستی همیشه

مهدی و حیدری صدر



فکر می کنم



امام علی (علیه السلام) با کودکان یتیم، بازی می کرد تا

دوست دارم



به آدمهای نیازمند کمک کنم، پس

گفت و گو کنیم



داستانهایی را که از زندگی امام علی (علیه السلام) شنیده اید، برای دوستان خود تعریف کنید.

امین و مینا



امین و مینا می خواهند به کمک شما جاهای خالی را کامل کنند.

امام علی
علیه السلام

داناترین

اولین

همسر

پسرعموی

درس ۱۳



پهندین دوست

۶۲



مرد مسافر خسته به نظر می‌رسید. در شهر مدینه کسی را نمی‌شناخت.
صدای پای اسبی به گوشش رسید.

مرد سواره به او سلام کرد.

مرد مسافر پرسید: کیستی؟

- من حسن فرزند علی هستم.

مرد مسافر با شنیدن این نام، خشمگین شد و با امام به تندی سخن گفت.
او از شهر شام آمده بود. شهری که معاویه در آن حکومت می‌کرد.
معاویه دشمن امام حسن (علیه السلام) بود.

امام از اسب پیاده شد، حرف‌های او را شنید و با مهربانی گفت: مثل این که در
شهر ما کسی را نمی‌شناسی.

اگر دوست داشته باشی می‌توانی به خانه‌ی ما بیایی و استراحت کنی.

ما از تو پذیرایی می‌کنیم و تا هر وقت

بخواهی می‌توانی در خانه‌ی ما بمانی.

مرد نمی‌دانست چه جوابی بدهد.

نمی‌توانست باور کند! آیا واقعاً او امام حسن
بود؟!



سرش را به زیر انداخت و گفت:
من چیزهای دیگری در مورد شما شنیده بودم و حرف‌های بدی به شما زدم.
لطفاً مرا ببخشید.

من پیش از این دشمن شما بودم؛ اما از امروز، شما بهترین دوست من هستید!

بدانیم

در روز پانزدهم رمضان، اوّلین فرزند امام علی و حضرت زهرا
به دنیا آمد؛ او را حسن نامیدند.
پیامبر خدا او را دوست داشت و می‌فرمود: «اخلاق و رفتار حسن،
شیوه اخلاق و رفتار من است.»
امام حسن مجتبی (علیه السلام) بسیار مهربان و خوش اخلاق بود و به
نیازمندان کمک می‌کرد. کودکان مدینه خیلی او را دوست داشتند.
دومین امام ما با زورگویان مبارزه کرد و سرانجام به دست آن‌ها
به شهادت رسید.

فکر می کنم



امام حسن (علیه السّلام) مثل آن مرد تندي نکرد، چون.....

گفت و گو کنیم



از داستان «بهترین دوست» یاد می گیریم که ...

- - ۱
- - ۲
- - ۳

امین و مینا



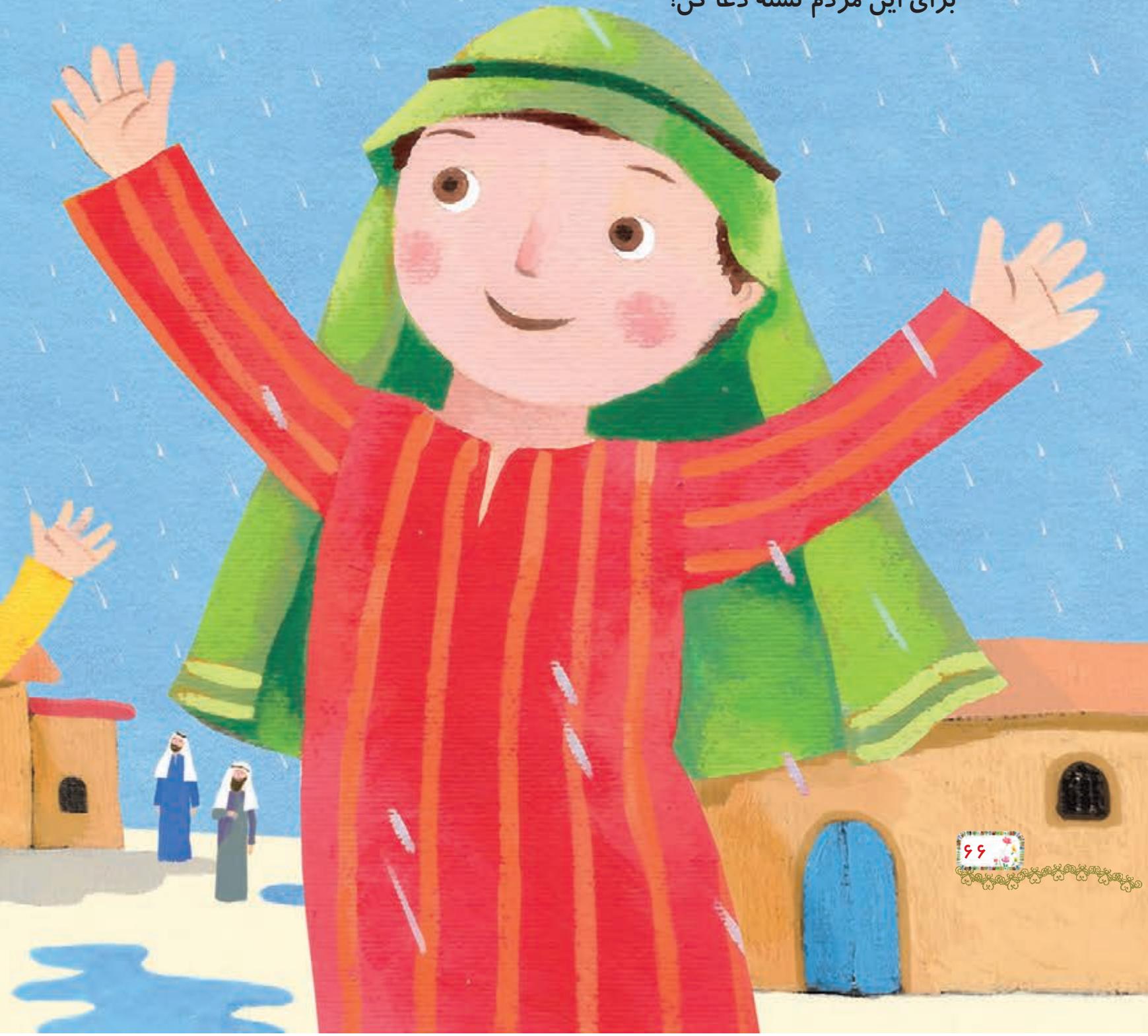
به امین و مینا کمک کنید تا جاهای خالی را کامل کنند.



دعای باران



چند ماهی است باران نیامده است. مردم شهر کوفه دور هم جمع شده اند.
یکی گفت: بباید از بهترین بندوهای خدا بخواهیم دعا کنند تا باران بیارد.
آنها به سوی خانه‌ی امام علی (علیه السلام) رفتند.
- ای امیر مؤمنان! برای آمدن باران دعا کن!
امام نگاهی به جمعیت انداخت و به امام حسین (علیه السلام) گفت:
برای این مردم تشنه دعا کن!





امام حسین (علیه السلام) دستان خود را به سوی آسمان بلند کرد و گفت:
خدایا! همه چیز را تو به ما بخشیده‌ای. از تو به خاطر نعمت‌هایی تتشکّر
می‌کنیم.

خدایا بندگان تو و زمین‌هایی تشننه منتظر باران هستند. بارانت را برای ما
بفرست...

هنوز دعای امام تمام نشده بود که صدای رعد و برق در آسمان شهر پیچید.
 قطرات درشت باران صورت کودکان را نوازش داد.

آن روز مردم شهر کوفه از باران سیراب شدند. بارانی که با دعای
امام حسین (علیه السلام) بارید!



بداییم

دومین فرزند امام علی (علیه السلام) در روز سوم شعبان به دنیا آمد. پیامبر خدا نوزاد را در آغوش گرفت، او را بوسید و نامش را حسین گذاشت. پیامبر می‌فرمود: «هر کس حسین را دوست داشته باشد، خدا او را دوست دارد.»

در زمان امام حسین (علیه السلام) حاکم ستمگری به نام یزید بود. او به مسلمانان ظلم می‌کرد و به دستورات اسلام عمل نمی‌کرد. سومین امام ما، با یزید مبارزه کرد و در روز عاشورا شهید شد.

فکر می‌کنم



خدا امام حسین (علیه السلام) را خیلی دوست دارد؛ زیرا... .



امین و مینا



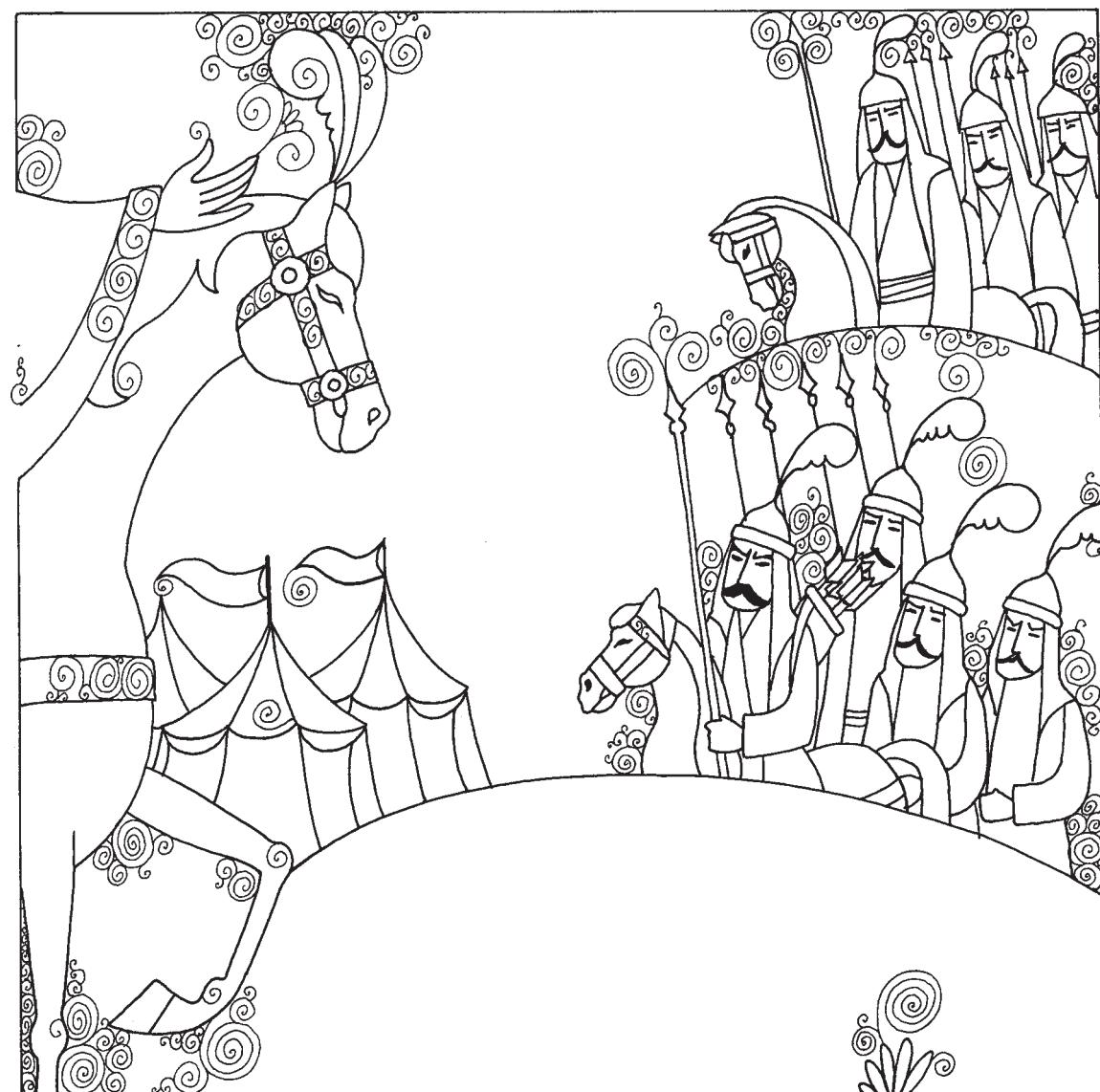
امین و مینا می‌خواهند به کمک شما جاهای خالی را کامل کنند. به آن‌ها کمک کنید.



گفت و گو کنیم



این تصویر چه ماجرایی را نشان می‌دهد؟
آن را رنگ آمیزی کنید و درباره‌ی داستان آن با دوستانتان
گفت و گو کنید.



دوست دارم



داستان زیر را با کمک دوستانتم در چند جمله ادامه بدهم.

هدیه‌ی کوچک

در آسمان آبی، ابر کوچکی بود که فقط یک ذره باران داشت. به دوستش باد گفت: «من فقط یک ذره باران دارم و با آن می‌خواهم یک کار بزرگ و قشنگ کنم.» باد گفت: «پس با من بیا» و ابر کوچولو را برد بالای جاده‌ای خاکی. آن پایین آدمهای زیادی پیاده می‌رفتند. ابر کوچولو پرسید: «این‌ها کجا می‌روند؟» باد گفت: «این‌ها مسافران کربلا هستند و به زیارت مردی می‌روند که خیلی مهربان و شجاع بود.»

باد ابر کوچولو را پایین‌تر برد و گفت: «آدمهای کنار جاده را ببین! آن‌ها به خاطر علاقه‌ای که به آن مرد بزرگ دارند، به مسافران کمک می‌کنند و به آن‌ها آب و غذا می‌دهند.»

ابر کوچولو گفت: «کاش من هم می‌توانستم به آن‌ها کمک کنم. اما یک ذره باران من به چه درد این همه آدم می‌خورد؟»





باد تا آرزوی ابر کوچولو را شنید، او را برد بالای خانه‌ای کوچک.
آن پایین دخترکی نشسته بود و دست به دعا بلند کرده بود:
«خدایا! همه دوستانم چیزی دارند که به مسافران کربلا بدهند ولی من چیزی ندارم.
یک هسته خرما کاشته‌ام تا درخت شود. آن وقت خرماهاش را به مسافران هدیه
بدهم. خدا! باران بفرست تا درختم بزرگ شود...»
باد به ابر کوچولو گفت: دوست خوبم، دوست داری اینجا بیاری؟
ابر کوچولو به فکر فرو رفت و...^۱.



۱- برگرفته از کتاب «باران پشمک»، اثر «کلر ژوبرت»

درس ۱۵

بِمَحْمَدٍ سَلَامٌ!



۷۲



کودکان مدینه به بازی و شادی مشغول بودند.
بوی عطر پیامبر در کوچه پیچید. رسول خدا به همراه یاران خود به مسجد
می‌رفت.

چشم پیامبر که به کودکان افتاد، گفت: بچه‌ها سلام!
بچه‌ها دور پیامبر را گرفتند و یکی یکی گفتند: سلام! سلام!
پیامبر با مهربانی دست کودکان را می‌گرفت و آن‌ها را نوازش می‌کرد.
رسول خدا بچه‌ها را خیلی دوست داشت. او همیشه به یاران خود می‌گفت:
تا زنده هستم سلام کردن به کودکان را ترک نمی‌کنم!
کودکان از این‌که پیامبری چنین مهربان داشتند، خیلی خوش حال بودند.

بدانیم

معمولًاً کوچک‌ترها به بزرگ‌ترها سلام می‌کنند و با این کار به آن‌ها احترام
می‌گذارند. اماً پیامبر مهربان ما همیشه زودتر به دیگران سلام می‌کرد؛ حتی
به کودکان!

دین اسلام به ما سفارش می‌کند وقتی همدیگر را می‌بینیم، اول سلام کنیم و
بعد حرف بزنیم.

امام حسین (علیه السلام) می‌گوید:
«سلام کردن هفتاد پاداش دارد. شصت و نه پاداش برای کسی که سلام می‌کند
و یک پاداش برای کسی که جواب سلام را می‌دهد.»
خداوند در قرآن به پیامبر می‌فرماید: «وقتی مؤمنان پیش تو می‌آیند،

فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
بِكُو: سلام بر شما»

(سوره‌ی انعام، آیه‌ی ۵۴)



فکر می کنم



سلام کردن به دیگران آن قدر مهم است که

دوست دارم



من هم مانند پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله)

گفت و گو کنیم



وقتی به یکدیگر سلام می کنیم ...

۱- با هم بیشتر دوست می شویم.

- ۲

- ۳

یک کار خوب

ما مسلمانان هر روز در پایان نماز به پیامبر خدا درود می فرستیم و

می گوییم: **السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.**

يعنى :

امین و مینا



- امین: من از مینا کوچک‌تر هستم و سعی می‌کنم زودتر
- مینا: البته بزرگ‌ترها هم
- امین: سلام کردن نشانه‌ی
- مینا: پیامبر خدا می‌گفت: تا زنده هستم

با هم بخوانیم



مثل نسیم

با روی پرخنده و شاد
به هر کسی سلام می‌داد

همیشه بود شنیدنی
ناز و لطیف و چیدنی

سلام و خنده جاری بود
از سلامش بهاری بود

مثل نسیم، بی‌صدا
میان باغ‌الله‌ها

پیامبر عزیز ما
همیشه و در همه جا

سلام‌های قشنگ او
مثل گل محمدی

از آسمان لب‌هایش
هوای کوچه‌های شهر

خنده‌ی او همیشه بود
مثل عبر شاپرک

طبیعت زیبا



ایام عید بود.

دشت پر از خانواده‌هایی بود که هر کدام در گوشه‌ای روی سبزه‌ها نشسته بودند.

کودکان شاد و خندان به دنبال هم می‌دویدند.

کمی دورتر چند نفر چیزهایی را از روی زمین
برمی‌داشتند.

علی با کنجکاوی از پدرش پرسید: آن‌ها چه
می‌کنند؟

پدر گفت: آن‌ها زباله‌هایی را که مردم روی زمین
ریخته‌اند، جمع می‌کنند.

علی خیلی ناراحت شد و با خودش گفت:
ای کاش در این طبیعت زیبا این همه زباله ریخته نمی‌شد.



پدر کیسه‌ای برداشت و در کنار دیگران مشغول شد.
علی هم به کمک پدر شتافت.
کم کم افراد زیادی بلند شدند و دشت مثل اوّلش شد. تمیز و قشنگ!
پدر گفت: طبیعت نعمت خداست. ما باید آن را کثیف کنیم. پاکیزگی از
نشانه‌های دین ماست.
ما باید همیشه و همه جا تمیز و پاکیزه باشیم.
خدای مهربان برای نظافت ما، آبی پاکیزه از آسمان فرستاده است.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا
وَمَا زَرَّ الْأَرْضَ بِشَيْءٍ وَمَا مَرَّتْ بِهِ فِرْسَاتٌ
و ما از آسمان، آبی پاکیزه فرستادیم .

(سوره‌ی فرقان، آیه‌ی ۴۸)



فکر می کنم



خدا دوست دارد ما انسان‌ها تمیز و پاکیزه باشیم، زیرا ...

گفت و گو کنیم



ما می خواهیم همیشه کلاس تمیز و مرتبی داشته باشیم. اکنون مشورت می کنیم.
نظر من این است که
بایاید همه با هم تصمیم بگیریم

امین و مینا



امین و مینا در مورد طبیعت و زیبایی‌های آن صحبت می‌کنند.

امین: من در طبیعت می‌توانم

مینا: طبیعت زیبا

امین: اسلام، دین است.

مینا: من برای تمیز نگه داشتن طبیعت،

امین: من هم

بیان و بگو



در هر تصویر چه می‌بینی؟ با کمک دوستانت برای هر کدام، نام مناسبی انتخاب کنید.



وقت نماز



قوقولی قوقو ...

این صدای خروس همسایه است.

از خواب بیدار می‌شوم. صدای اذان به گوش می‌رسد. سحرگاه زیبایی است.
مادرم با چادر سفیدش آماده است تا با هم نماز بخوانیم.
او به من یاد داده است که صبح دو رکعت نماز می‌خوانیم.
او می‌گوید: وقتی خورشید طلوع می‌کند، وقت نماز صبح به پایان می‌رسد.

ظهر است. خورشید به وسط آسمان رسیده است.

صدای اذان در حیاط مدرسه می‌پیچد.

من و دوستانم وضو می‌گیریم و به نمازخانه می‌رویم. من دوست دارم نمازم را
به جماعت بخوانم!

من یاد گرفته‌ام که نماز ظهر و عصر هر کدام چهار رکعت است.
معلم ما می‌گوید: برای خواندن نماز تا غروب آفتاب وقت داریم.

خورشید غروب می‌کند.

بار دیگر صدای زیبای اذان از مسجد محله شنیده می‌شود.
پدرم می‌گوید: اذان ما را به نماز دعوت می‌کند.

به همراه پدر و مادرم به مسجد می‌رویم. من دوست دارم نمازم را در مسجد
بخوانم.

اول سه رکعت نماز مغرب می‌خوانیم و بعد چهار رکعت نماز عشا.

نمازخانه



دوست دارم

هر روز با معلم و دوستانم در مدرسه نماز را اوّل وقت
بخوانم. برای این کار

با هم بخوانیم



سرود بیداری

الله اکبر
یک بار دیگر
از خواب، بلبل
هم غنچه، هم گل
گنجشک زیبا
شکر خدارا
بر چهره لبخند
برخیز فرزند!

مصطفی رحماندوست

صبح است، صبح است
برخیز از خواب
پیش از تو برخاست
بیدار گشته
باجیک و جیکش
پیش از تو گفته
صبح است و دارد
وقت نماز است





امین و مینا

امین به مینا می‌گوید: چه خوب است که هر روز می‌توانیم پنج بار با خدا گفت و گو کنیم. حالا بیا با کمک هم، تعداد رکعت‌های هر نماز را بنویسیم.

رکعت

نماز صبح

رکعت

نماز عصر

رکعت

نماز ظهر

رکعت

نماز عشا

رکعت

نماز مغرب



بین و بگو

هر تصویر وقت چه نمازی را نشان می‌دهد؟



..... ۹

..... ۹

.....



راهِ مُحَشٌّ بِعْتَى



نخل‌های سبز و سر بلند را یکی یکی پشت سر می‌گذارم.
دیوارهای شهر را از دور می‌بینم. با خودم می‌گویم: الحمد لله، به مقصد رسیدم.
چند روزی است سؤالی ذهنم را مشغول کرده است. دلم می‌خواهد همه مرادوست
داشته باشند، اما نمی‌دانم راهِ آن چیست؟

بارِ سفر بستم تا خود را به شهر پیامبر برسانم و راهِ آن را از ایشان بپرسم.
وارد شهر می‌شوم؛ مردم مدینه می‌گویند پیامبر الآن در مسجد است.
با عجله از کوچه‌های مدینه می‌گذرم. ناگهان نگاهم به دیوار مسجد می‌افتد.
در یک لحظه خستگی راه را فراموش می‌کنم. لبخند می‌زنم و از در داخل می‌شوم.
در کنار محراب مسجد، گروهی گرد پیامبر نشسته‌اند.
پیامبر که صورت زیبایش مثل ماه می‌درخشد، برایشان حرف می‌زند.
صدایش گرم و آرام است و حرف‌هایش شنیدنی.

جلو می‌آیم و سلام می‌کنم. رسول خدا و یاران، جواب سلام مرا می‌دهند و جایی
باز می‌کنند تا من هم در میانشان بنشینم.

حرف‌های پیامبر به پایان می‌رسد. زود از جا بر می‌خیزم و می‌گویم:
ای رسول خدا! دلم می‌خواهد آدم خوبی باشم و همه مرادوست داشته باشند.
می‌خواهم همیشه زندگی خوبی داشته باشم. چه کاری انجام دهم؟ لطفاً مرا
راهنمایی کنید.

پیامبر با مهربانی نگاهم می‌کند.
نگاه همه به لب‌های پیامبر دوخته شده است. همه مثل من دوست دارند پاسخ
پیامبر را هرچه زودتر بشنوند.
پیامبر چند لحظه فکر می‌کند و به آرامی می‌گوید:

اگر می‌خواهی خوش‌بخت باشی، هرگز دروغ نگو!



فکر می کنم



همیشه و در همه جا باید راست گفت؛ حتی

گفت و گو کنیم



درباره‌ی فایده‌های راست‌گویی و نتیجه‌های دروغ‌گویی با دوستان خود گفت و گو کنید.

نتیجه‌های دروغ‌گویی

فایده‌های راست‌گویی

- ۱

- ۱

- ۲

- ۲

- ۳

- ۳



امین و مینا

- امین: زبان، هدیه و نعمت خدا به ماست، پس
..... مینا: خدا را خیلی دوست دارد.
- امین: کسی که همیشه راست می‌گوید،
..... مینا: از داستان «راه خوش‌بختی» فهمیدم که

همراه با خانواده



از پدر و مادر خود بخواهید داستان «چوپان دروغ‌گو» را برای شما تعریف کنند.





جشن بزرگ



در خانه

صبح که به مدرسه می رفتم،
مادرم حیاط خانه را جارو می کرد.
پدر، گل های محمدی را آب می داد. کوچه آب پاشی شده بود. بوی بهار می آمد.

در مدرسه

من و دوستانم به کمک معلم، کلاس را تزیین کردیم و چهارده گل سرخ و سفید را از سقف آویزان کردیم. کلاس ما خیلی زیبا شد.

حمدی جان تولد مبارک



در محله

وقتی از مدرسه آمدم، برادر بزرگ ترم را دیدم. او با دوستانش کوچه را با لامپ‌های رنگارنگ تزیین کرده بودند. سرود زیبایی شنیده می‌شد. آن‌ها به رهگذران شربت و شیرینی می‌دادند.

در مسجد

هنگام اذان برای خواندن نماز جماعت به مسجد رفتم. روی پرچم‌های رنگارنگ با خط زیبایی نوشته شده بود:
«مهدی جان؛ تولّدت مبارک»
همه شاد و خندان بودیم و خود را برای یک جشن بزرگ آماده می‌کردیم.

فردا نیمهٔ شعبان است. روز تولّد امام مهدی (علیه السلام).
پدرم می‌گوید: او کسی است که همهٔ ما منتظر آمدنش هستیم.
وقتی او بیاید، همه با خوبی و خوشی در کنار هم زندگی می‌کنند.

دوست دارم



کاری کنم تا امام مهدی (علیه السلام) مرا بیشتر دوست داشته باشد. مثلًاً برای تولّدش جشن بگیرم یا

جشن بگیریم

خوب است ما بچه ها هم برای جشن نیمه شعبان برنامه ای تهیه کنیم.

۱- من و دوستم

۲- دیوار کلاس ها را

۳- برای دعوت از افراد

۴- برای پذیرایی

۵-

یک کار خوب

ای امام زمان من تو را خیلی دوست دارم و همیشه دعا می کنم





در کنار سفره

از بالای تپه، همه جا سرسبز و زیبا دیده می‌شود.
پدر و عمو در مزرعه مشغول کار هستند.

رضا، پسر عمومیم با سفره‌ای در دست نزدیک می‌شود.
از تپه پایین می‌آیم.

به کنار چشمه می‌رویم و دست‌هاییمان را می‌شوییم.
آب چشمه زلال و خنک است.

به رضا کمک می‌کنم تا سفره را پهن
کند.

چه غذای خوش‌مزه‌ای آورده
است!

پدر با «بسم الله الرحمن الرحيم»
شروع می‌کند.

و به ما می‌گوید: بچه‌ها! خدا این
نعمت‌ها را به ما داده است. پس غذا
را با نام او شروع می‌کنیم.

من هم زیر لب می‌گویم ...

نگاهم به عمو می‌افتد. او لقمه‌ها را کوچک بر می‌دارد و با
دهان بسته، آرام و بی‌صدا می‌جود.

بعد از غذا پدر خدا را شکر می‌کند و می‌گوید: الحمد لله، خدایا به همه‌ی
گرسنگان غذا بده!

من هم زیر لب دعا می‌کنم ...

با کمک هم سفره را جمع می‌کنیم. من تگه‌های ریز نان را پایین درخت
می‌ریزم.

گنجشک‌ها روی زمین می‌نشینند و جیک جیک می‌کنند.
فکر می‌کنم آن‌ها می‌گویند: ...



فکر می کنم



رعایت آداب غذا خوردن، سبب می شود

دوست دارم



هر بار که غذا می خورم، از خدا تشکر کنم و بگویم

گفت و گو کنیم



خوب است چه کارهایی را انجام دهیم و چه کارهایی را انجام ندهیم؟

۱- اگر غذا داغ است، نباید آن را فوت کنیم.

..... - ۲

..... - ۳- غذاهای اضافی را

..... - ۴ - نمی گوییم این غذا را دوست ندارم، بلکه

..... - ۵ - هر روز صبحانه را کامل بخوریم.

..... - ۶ - پرخوری نمی کنیم؛ یعنی قبل از

بین و بگو



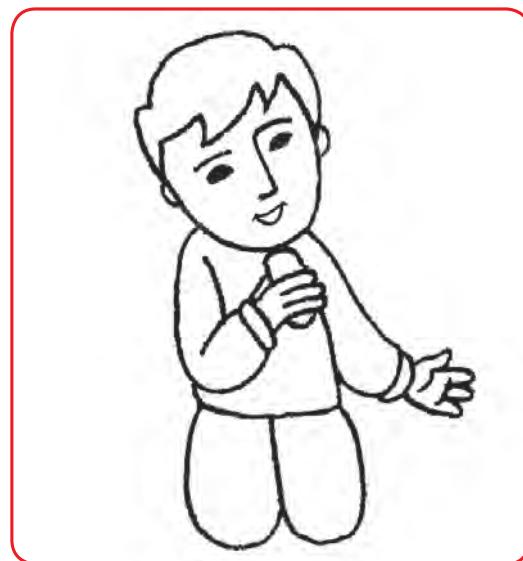
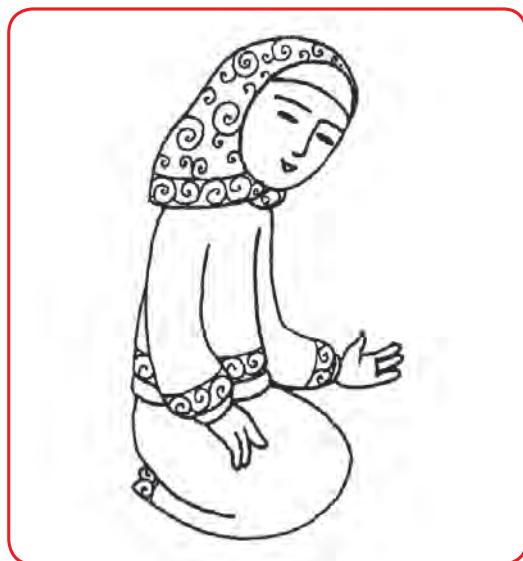
با دقّت در این تصاویر، عبارت‌ها را کامل کنید.



لقمه‌ها را

غذا را با نام

می‌جویم



بعد از غذا

لقمه‌ها را



محلان محترم و اویسای کرامی دانش آموزان و صاحب نظران می توانند نظر اصلاحی خود را درباره مطابق
این کتاب از طریق نامه به نشانی تهران- صندوق پستی ۱۵۸۷۴/۴۸۷۵- گروه درسی مبوط و یا پیام نگار (Email)
ارسال نمایند.

دفتر نایف کتاب های درسی عمومی و متوسطه علمی

